

Arrest

nr. 263 038 van 27 oktober 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. DAEMS
Luikersteenweg 185-187
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 17 februari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 februari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2021 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 18 juni 2021.

Gelet op de beschikking van 16 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van haar advocaat T. DAEMS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)" genomen door de commissaris generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in Griekenland internationale bescherming heeft verkregen. Verzoeker betwist dit niet.

3. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat verzoeker persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die hem in Griekenland verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat hij een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij geen valabele argumenten aanvoert die de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal ontkrachten of weerleggen.

In het licht van het EU-acquis, het bereikte niveau van procedurele harmonisatie, evenals van het gegeven dat de Europese lidstaten allen partij zijn bij het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) en in beginsel bijzonder hoge normen inzake mensenrechten en bescherming van vluchtelingen in acht nemen, geldt een weerlegbaar vermoeden dat een persoon die als vluchteling wordt erkend of die de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend door een lidstaat van de Europese Unie, er over voldoende of reële bescherming beschikt en zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden. Uitgaan van het tegendeel zou indruisen tegen het interstatelijk vertrouwensbeginsel en irreguliere secundaire migratiestromen binnen de EU in de hand werken. Hieruit volgt een vermoeden dat verzoeker, die een beschermingsstatus geniet in Griekenland, er geen gegronde vrees voor vervolging heeft noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt; dat verzoeker er een bijzondere bescherming tegen refoulement geniet; dat aan de beschermingsstatus van verzoeker een verblijfsrecht en daaraan gekoppelde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen; dat de levensstandaard van verzoeker er niet kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend; en dat de geboden bescherming duurzaam van aard is.

Landeninformatie kan weliswaar een belangrijk aspect vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulk een informatie an sich volstaat niet om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in een lidstaat internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Het komt aan de verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in een andere EU lidstaat verleend werd, te weerleggen. Deze redenering wordt bevestigd door het Europees Hof van Justitie in zijn arrest Ibrahim e.a. van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17. Het Hof oordeelt dat de verzoeker zelf in concreto dient aan te tonen dat de tekortkomingen in de EU lidstaat waar hij internationale bescherming geniet, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is waardoor zijn toestand kan gelijkgesteld worden met een onmenselijke of vernederende behandeling.

De Raad benadrukt dat het duidelijk is dat met name de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoeker in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan verzoeker toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in Griekenland verleend werd, te weerleggen. Hoewel de bronnen die in het verzoekschrift worden geciteerd, getuigen van diverse problemen op socio-economisch vlak in hoofde van vluchtelingen in Griekenland, blijft verzoeker in gebreke om aan te tonen dat hij, wat betreft zijn persoonlijke situatie, mishandelingen heeft ondergaan of riskeert te ondergaan omwille van zijn hoedanigheid als internationaal beschermd en dat de tekortkomingen in Griekenland, waar hij internationale bescherming geniet, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is waardoor zijn toestand kan gelijkgesteld worden met een onmenselijke of vernederende behandeling. De Raad herinnert eraan dat de loutere verwijzing naar algemene landenrapporten niet volstaat om vast te stellen

dat elke vluchteling die in het land verblijft er een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt.

4. Uit de bestreden beslissing blijkt dat in voorliggend geval, na individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoeker persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die hem in Griekenland verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat verzoeker een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland. Verzoeker slaagt er niet in een ander licht te werpen op de vaststellingen in de bestreden beslissing, nu hij niet verder komt dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het verwijzen naar algemene informatie, zonder een concreet verweer te ontwikkelen tegen de motivering hieromtrent in de bestreden beslissing.

Waar verzoeker nog verwijst naar recente arresten van de Raad, wijst de Raad er vooreerst op dat precedentenwerking niet wordt aanvaardt in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad betreft individuele gevallen, en deze heeft geen precedentwaarde die bindend is. Elke asielaanvraag dient op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht te worden, zoals in casu geschiedt. In het door verzoeker aangehaalde arrest stelt de Raad bovendien dat verzoekers niet louter hebben verwezen naar algemene rapporten, maar de mogelijke risico's ook betrokken hebben op hun concrete situatie. Verzoeker toont dit alvast niet aan, nu hij louter de elementen herhaalt die hij in zijn persoonlijk onderhoud heeft aangehaald. Verzoeker verliest echter uit het oog dat de motieven in de bestreden beslissing een antwoord vormen op verzoekers antwoorden in het persoonlijk onderhoud. Door het louter verwijzen naar het persoonlijk onderhoud gaat verzoeker niet in op de motieven in de bestreden beslissing.

5. Gelet op het voorgaande lijkt verzoeker geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op voormelde beschikking, verwijst de verzoekende partij naar haar twee aanvullende nota's. Zij licht toe dat er wel bescherming is maar je er niets meer krijgt eens je een status hebt in Griekenland. De verzoekende partij wijst naar de

foto's en naar de verklaringen die zij heeft afgelegd over de mensonterende en mensonwaardige omstandigheden waarin zij en erkende vluchtelingen terechtkomen in Griekenland. Voorts stelt de verzoekende partij dat zij ook aantoont dat zij in Griekenland werd bedreigd en niet zal kunnen rekenen op bescherming van de Griekse autoriteiten aangezien de bedreiging te maken heeft met drugs. De verzoekende partij benadrukt dat zij omwille van al deze problemen in Griekenland en de slechte omstandigheden psychische problemen kent waarvoor zij op dit moment in behandeling is in België.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) benadrukt dat de verzoekende partij in Griekenland internationale bescherming heeft verkregen, wat ter terechtzitting niet wordt betwist. Waar de verzoekende partij ter terechtzitting uiteenzet dat er wel bescherming is maar je er niets meer krijgt eens je een status hebt in Griekenland en zij verwijst naar de foto's en naar de verklaringen die zij heeft afgelegd over de mensonterende en mensonwaardige omstandigheden waarin zij en erkende vluchtelingen terechtkomen in Griekenland, herneemt de Raad volgende gronden van voormelde beschikking:

"Landeninformatie kan weliswaar een belangrijk aspect vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulk een informatie an sich volstaat niet om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in een lidstaat internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Het komt aan de verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in een andere EU lidstaat verleend werd, te weerleggen. Deze redenering wordt bevestigd door het Europees Hof van Justitie in zijn arrest Ibrahim e.a. van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17. Het Hof oordeelt dat de verzoeker zelf in concreto dient aan te tonen dat de tekortkomingen in de EU lidstaat waar hij internationale bescherming geniet, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor hij in een situatie terecht komt die zo ernstig is waardoor zijn toestand kan gelijkgesteld worden met een onmenselijke of vernederende behandeling.

De Raad benadrukt dat het duidelijk is dat met name de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoeker in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan verzoeker toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in Griekenland verleend werd, te weerleggen. Hoewel de bronnen die in het verzoekschrift worden geciteerd, getuigen van diverse problemen op socio-economisch vlak in hoofde van vluchtelingen in Griekenland, blijft verzoeker in gebreke om aan te tonen dat hij, wat betreft zijn persoonlijke situatie, mishandelingen heeft ondergaan of riskeert te ondergaan omwille van zijn hoedanigheid als internationaal beschermd en dat de tekortkomingen in Griekenland, waar hij internationale bescherming geniet, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor hij in een situatie terecht komt die zo ernstig is waardoor zijn toestand kan gelijkgesteld worden met een onmenselijke of vernederende behandeling. De Raad herinnert eraan dat de loutere verwijzing naar algemene landenrapporten niet volstaat om vast te stellen dat elke vluchteling die in het land verblijft er een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt.

4. Uit de bestreden beslissing blijkt dat in voorliggend geval, na individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoeker persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die hem in Griekenland verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat verzoeker een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland. Verzoeker slaagt er niet in een ander licht te werpen op de vaststellingen in de bestreden beslissing, nu hij niet verder komt dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het verwijzen naar algemene informatie, zonder een concreet verweer te ontwikkelen tegen de motivering hieromtrent in de bestreden beslissing.

Waar verzoeker nog verwijst naar recente arresten van de Raad, wijst de Raad er vooreerst op dat precedentenwerking niet wordt aanvaardt in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad betreft individuele gevallen, en deze heeft geen precedentwaarde die bindend is. Elke asielaanvraag dient op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht te worden, zoals in casu geschiedt. In het door verzoeker aangehaalde arrest stelt de Raad bovendien dat verzoekers niet louter hebben verwezen naar algemene rapporten, maar de mogelijke risico's ook betrokken hebben op hun concrete situatie. Verzoeker toont dit alvast niet aan, nu hij louter de elementen herhaalt die hij in zijn persoonlijk onderhoud heeft aangehaald. Verzoeker verliest echter uit

het oog dat de motieven in de bestreden beslissing een antwoord vormen op verzoekers antwoorden in het persoonlijk onderhoud. Door het louter verwijzen naar het persoonlijk onderhoud gaat verzoeker niet in op de motieven in de bestreden beslissing."

De loutere, algemene verwijzing naar de (mensonterende en mensonwaardige) omstandigheden en de situatie van personen die om internationale bescherming in Griekenland verzoeken, dan wel deze er hebben verkregen, is op zich dus geenszins voldoende om aan te tonen dat de verzoekende partij haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie in zijn Ibrahim – rechtspraak (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./Duitsland), waardoor de verzoekende partij haar situatie (bij terugkeer) in Griekenland zou kunnen worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Een dergelijke situatie/dergelijk bewijs dient immers op individuele wijze *in concreto* te worden aangetoond/geleverd, waarin de verzoekende partij noch door haar betoog ter terechtzitting, noch door het neerleggen van en het verwijzen naar (de stukken bij) de aanvullende nota's slaagt. De verzoekende partij geeft weliswaar aan het niet eens te zijn, doch de Raad stelt vast dat zij geen concrete en valabele argumenten aanvoert die het vastgestelde door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en de gronden van voormelde beschikking ontkrachten of weerleggen. De verzoekende partij stelt ter terechtzitting dat zij ook aantoonst dat zij in Griekenland werd bedreigd en niet zal kunnen rekenen op bescherming van de Griekse autoriteiten aangezien de bedreiging te maken heeft met drugs. In haar aanvullende nota herhaalt zij in wezen haar verklaringen omtrent de problemen die zij ondervond binnen en buiten het opvangcentrum onder meer betreffende de veiligheid, de bedreigingen, de (onhygiënische) leefomstandigheden, het gebrek aan huisvesting, voedselproblemen en medische zorgen. De Raad wijst vooreerst op volgende motieven van de bestreden beslissing:

"Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Zo verklaart u namelijk dat u woning had omdat u geen geld had en geen werk kon vinden omdat er geen werk was op het eiland waar u verbleef. U zou wel gezocht hebben bij verschillende winkels, maar had hierbij geen succes. Gevraagd of u ook buiten het eiland zocht, stelde u van niet omdat u geen geld genoeg had om een ticket te kopen (CGVS, p. 10).

Over de medische zorgen die u daar kreeg, stelt u dat u daar jeuk had en hiervoor wel bij een dokter ging in het centrum ging maar dat de allergiepil die u hiervoor kreeg niet voldoende hielp (CGVS, p. 11). Ook zou u eens voedselvergiftiging gehad hebben en ging u hier wel voor naar het ziekenhuis maar zou het infuus dat u daar kreeg ook niet voldoende geholpen hebben (CGVS, p. 11). Uit uw verklaringen kan niet worden afgeleid dat de Griekse overheid wat u betreft in gebreke zou zijn gebleven.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van incidenten met de autoriteiten, criminele bendes en eilandbewoners (CGVS, p. 11-13), moet worden opgemerkt dat deze situatie op zich niet worden aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade.

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen ook klacht kon indienen bij de Griekse autoriteiten (CGVS, p. 11-13), wat hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden bevestigt en tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet."

Noch door haar betoog ter terechtzitting, noch door het neerleggen van en het verwijzen naar de aanvullende nota's waaraan zij foto's en beeldmateriaal voegt, slaagt de verzoekende partij erin voormelde vaststellingen in een ander daglicht te stellen. De verzoekende partij voegt bij haar aanvullende nota's de stukken 8, 9 en 11, die zij benoemt als *"Whatsapp-berichten houdende bedreigingen"*, *"USB-stick met filmpje houdende bedreigingen"* en *"Eensluidend verklaarde vertaling van stuk 8 "Whatsapp-berichten houdende bedreigingen"*, en zij zet uiteen dat zij tijdens haar verblijf in België bedreigingen heeft ontvangen uitgaande van de bendeleden waarmee zij geconfronteerd werd in Griekenland, dat deze bedreigingen een rechtstreeks gevolg zijn van de aangiftes die zij deed bij de

leiding van het opvangcentrum alsook de politie, en dat de foto's en de filmpjes die in dat opzicht worden bijgebracht, waarbij zij zelfs bij naam wordt genoemd en er verschillende messen worden getoond, zo stelt zij, geen enkele twijfel laten bestaan over de ernst van deze bedreigingen.

De Raad stelt vooreerst vast dat uit het stuk 11: *"Eensluidend verklaarde vertaling van stuk 8 'Whatsapp-berichten houdende bedreigingen'"* slechts losse zinnen met bedreigingen en tijdsaanduidingen blijken. Waar de verzoekende partij ter terechtzitting stelt dat zij in Griekenland werd bedreigd en niet zal kunnen rekenen op bescherming van de Griekse autoriteiten aangezien de bedreiging te maken heeft met drugs, leest de Raad, betreffende wat enigszins in verband kan worden gebracht met drugs, slechts: *"En hier zijn we weed aan het roken voor de ogen van Griekenland"* waaruit deze bedreiging niet *in concreto* blijkt, laat staan dat de verzoekende partij hierdoor niet zal kunnen rekenen op de bescherming van de Griekse autoriteiten, zoals zij voorhoudt. De verzoekende partij stelt dan wel een *"(e)ensluidend verklaarde vertaling"* te voegen, doch dit heeft geen betrekking op het waarheidsgehalte van de inhoud of de verklaringen hierbij. Op de *"USB-stick met filmpje houdende bedreigingen"* worden messen getoond door onherkenbare personen waarbij vooreerst een onverstaanbare boodschap en vervolgens een boodschap in het Engels te horen is. Uit geen van deze stukken gevoegd bij de aanvullende nota's kan worden afgeleid dat het om bedreigingen zou gaan uitgaande van de bendeleden waarmee de verzoekende partij geconfronteerd werd in Griekenland, noch dat deze bedreigingen een rechtstreeks gevolg zijn van de aangiftes die zij deed bij de leiding van het opvangcentrum alsook de politie, zoals de verzoekende partij voorhoudt. De Raad benadrukt hierbij nog dat dergelijke *"Whatsapp-berichten"* en beeldmateriaal hoe dan ook makkelijk en door om het even wie en met welke doelstelling dan ook kunnen worden aangemaakt hetgeen de bewijswaarde aantast.

De verzoekende partij zet in een aanvullende nota nog uiteen en benadrukt ter terechtzitting tot slot dat zij omwille van al deze problemen en de slechte omstandigheden in Griekenland psychische problemen kent waarvoor zij op dit moment in behandeling is in België. Zij verwijst hierbij naar het stuk 10 gevoegd bij haar aanvullende nota dat zij benoemt als *"Schrijven FEDASIL d.d. 15/06/2021 m.b.t. consultaties psycholoog"*, doch hieruit blijkt slechts de melding dat een eerste consultatie goed verlopen is en de datum van een nieuwe consultatie, niets meer, niets minder. Hoewel het stuk 12 in de inventaris wordt aangeduid als *"Verslag psychotherapeut F. B.(...) d.d. 24/09/2021"* betreft dit geenszins een verslag in die zin. De verzoekende partij beperkt zich dan ook tot een algemeen betoog omtrent psychische problemen waarmee zij zou kampen, maar zij slaagt er niet in concrete en individuele elementen aan te reiken die een ander licht werpen op de motieven van de bestreden beslissing of de gronden van voormelde beschikking, laat staan deze weerleggen.

De Raad besluit dan ook dat de verzoekende partij, gelet op het voorgaande, geen dienstige elementen bijbrengt die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengt de verzoekende partij geen elementen naar voren waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig oktober tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS